

örömhírlap

A Fót-Központi Református Egyházközösség Folyóirata

Karácsony fényei

TARTALOMJEGYZÉK:

Isten alakú úr	1
Presbiteri nap	3
Evangelizáció	5
Bizonyágtétel 1.	7
Anyakönyvi hírek	10
Bizonyágtétel 2.	12
Szeretethid	14
Ének-zene	15
Történet	16
5NK	17
Angoltábor	18
Imatémák	19
Hirdetések	20

Az egyik, inkább budget termékeket forgalmazó üzletlánc tökéletes karácsonyt ígér reklámjaiban – természetesen – ha tőlük vásároljuk a mindenfélét – a karácsonyhoz valót.

Nincs ezzel másképp a többi kereskedelmi résztvevő sem, mindenki azt szeretné sugallni, hogy az ünnep fényesebb és meghittebb az ő termékeikkel.

Így van ez, hiszen **a világ ünnep-re készül, s nagyrészt már maga sem tudja milyenre igazán**, de valamennyire még ünnepibe akarja magát öltöztetni. **Csilloggással lefedni a nem igazán szép része-**

ket, megszórni flitterrel, s lehetőleg szebbé, széppé varázsolni a külsőt – mert az hathat a „belsőre” is.

Tökéletes karácsonyt szeretnénk, de hogy az milyen és hogyan áll össze, erről nagyon sok véleményt lehetne összegyűjteni. Nagyrészt a kivitelezés részleteit sorolnák sokan. A színeket, illatokat, fontos összetevőket, melyekkel hangolódunk, s megérkezőnk az ünnepi érzésre. A karácsonyi menü összetevőit, elkészítési módját, az aján-

dékok nagy izgatottsággal való elkészítését, csomagolását, ünneplés átadását, átvételét, megkapását. Ugyanakkor – jó esetben – megkeressük a jobbik módunkat, viselkedésünket, még templomba is elmegyünk, hogy fennköltté tegyük az időszakot, vagy legalább azt a néhány órát, amit szereteteinkkel, rokonainkkal ilyenkor „szoros emberfogásban” eltöltünk. Az adventi időszakban, ehhez gyorstalpaló munícióként a médiából néhány pszichológus is hozzáteszi a maga megoldásait, hogy átsegítse a családokat az ünnep okozta stressz nehézségein és az összeczártság miatti feszültségeken.

A praktikus ajándékokkal, jó falatokkal teli, jól levezényelt, kiborulás- és balhémentes karácsony a világ szemében már tökéletesnek mondható.

Azonban félretéve a könnyed iróniát, vannak körülmények, amikor a hétköznapi ember felfogásában a „tökéletes” karácsony nem kivitelezhető, és igencsak sarkalatos pont a különböző lelki sebek felszakítására.

Néhány héttel ezelőtt panaszkodott egy negyven éves körüli férfi, hogy bizony ő teljesen elkészült, kimerült, testileg-szellemileg és lelkileg egyaránt, s nem tudja hogyan tovább. A sok éven át

tartó pénz utáni hajsza teljesen tönkretette a családi életét. Két kisgyermek van, de a feleség már válni akar, mert elege lett, hogy a férj nincs jelen sosem a családi életben, sem mint férj, sem mint apa, mert dolgozik, hajt, rohangál, kergetve a bevételt, a hasznot, és nem is bír ezzel leállni, pedig már nem indokolt, hiszen jól állnak anyagilag.

Vagy idézhetnék egy hasonló esetet, amiben egy szintén negyvenes, háromgyermekes családapá állandó rossz hangulattal mérgezi családjá életét, egyfajta depressziós önváddal amiatt, hogy jó keresete ellenére sem tud gyarapodást, anyagi fejlődést felmutatni. Képtelen felújítani a házát az elszabadult anyagárak és munkadíjak miatt. Nem bír túljutni, megoldani egy problémát, amit kitűzött célként, és saját magát okolja folyamatosan, s úgy érzi, közben mindenkinek megy az élet simán, csak neki nem. S ezen rágia magát éjjel-nappal, kis híján az örületbe fordulva, amin nem segít a munkahelyi közpvezetői státusz erős nyomása és leterhelése SEM.

Történetesen annak a közel hatvanéves úrnak sem ideálisak a kilátásai a „tökéletes” karácsonyra, aki az agglomeráció egyik kisvárosában az autójában él az utcán. Bejelentett munkája nincs, csak alkalmi, de túl sok lehetősége nincs válogatni a gerincsérve miatt. Több évtizeddel ezelőtt költözött fel vidékről, rokonai, hozzátartozói nincsenek, vagy nem tartja a kapcsolatot velük, s egy párkapcsolati válság után került az utcára, az autóba lakni. Viszont vannak tervei, elképzelései a jövőt illetően...

Nehéz annak a négygyermekes családapának is, aki nemrég temette el a feleségét, és kétségbeesve nézi a nagyrészt tizenöt év alatti csemetéit, hogy vajon mi is lesz holnap, miként tudja őket úgy nevelni, koordinálni, szeretni, ahogy igazán csak egy édesanya tudja. Megtörtén, gyásszal, hiánnyal, veszteséggel a szívében miként lesz képes továbbvinni az életet, a rábízottakat. Az első karácsonya lesz ennek a kis családnak anyja, fele-

ség nélkül. Tökéletesről nem hiszem, hogy beszélhetünk a bennük kialakult érzelmek kapcsán.

Egy nyolcéves kisfiúnak sem lesz könnyű karácsonya, aki mostanában veszítette el édesapját, s az édesanyjával teljesen új élet-körülmények közé kellett menniük, a váratlan és sajnálatos esemény miatt. Újrakezdés apa és férj nélkül, a megszokott környezetén kívül, egy fájdalmas életszakaszban érkező karácsonnyal szintén megpróbáló periódus lesz az ő számukra is.

Öt megterhelő, nyomasztó, esetenként zord élethelyzet pár soros megemlézése mellett még sok millió hasonló sorsot – vagy még súlyosabbat –, különböző, nehéz életvalóságot idézhetnénk ide.

Mindegyikben az a közös, hogy **valamiféle megoldásra, segítségre, felemelésre, fel-emeltetésre vár, amit a tökéletesnek ígért kereskedelmi palettából nyilván nem kaphat meg.** Nem elérhető a hétköznapi megoldások, életvezetési tanácsok, különböző praktikák tengerében sem. Nem segítenek igazán a színek, a fények, az illatok. Esetleg elhangolják a szükség érzését, de nem szüntetik meg. **A szükség ott legbelül megmarad...**

Több mint kétezer évvel ezelőtt sem volt ez másképp. A szükség akkor sem volt kisebb.

Viszont **a mindenható Isten lépett, hogy megmentse, s közel kerülhessen szeretett teremtményéhez, az emberhez, és a betlehemi jászolban megszületett egy kisgyermek – Isten fia.** Emberré lett az Isten, csendben egy istállóban. Sokak számára kicsiny történésnek látszó eseményben megérkezett az, aki egy **új történelmet hozott** a világ számára és ugyanakkor **reményteljes valóságot, s jövőt is egyben.**

Isten szeret minket s nem akar hagyni elveszni, és legnagyobb bizonyítéka minderre a karácsonyban rejlik, valahogy úgy, ahogy Ézsaiás könyvében (49,15) is olvasható és a napokban elélem került kedves Ige mondja:

„*Megfeledekzik-e csecsemőjéről az anyja,*

nem könnyörül-e méhe gyermekén? De ha ő meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad!” Nem feledkezett meg rólunk, rólad, rólam.

Jézus Krisztus születésén keresztül az Úr visszaállította a kapcsolat lehetőségét velünk, az emberrel, és az ember számára – számunkra – pedig elérhetővé válhat az Isten. Egyszerűen csak szerető kegyelemből, Krisztus által.

A fentebb említett néhány nehéz élethelyzet és az azon túli sok milliónyi-milliárdnyi élet, a mi életünk, a te és az én életem pedig folyamatosan megoldásért kiált. A földi síkokból, a lehúzó élethelyzetekből, berögzült rossz szokásainkból, „stiklijeinkből”, a rossz irányt vett sántikálásainkból, fásultságunkból, közönyösségünkben, hála nélküli lelki vakságainkból, süketségünkben, különböző bűneinkben, az életünk felemelésért – felemeltetésért –, bocsánatért kiált ott legbelül. Ha nem is fogalmazódott meg, **Krisztusért kiált.** A Vele való Istenkapcsolatért kiált. Támogató, vezető, megmentő kapcsolatért kiált.

Az a bizonyos Isten-alakú úr ott a lelkünkben várja, hogy oda igazán Isten kerüljön. Mert az az Ő helye, oda Ő passzol, és igazán úgy működik jól az életem, függetlenül a körülményektől, ha Ő ott van és ott is marad. S a rossz értelembbe vett istállójellegű lelkemben elindulhat a rendrakás, a takarítás, a tisztítás, a gyógyulás folyamata, a nem oda valók kihajigálása. S egy idő után kigyúlnak a fények ott legbelül. Elkezdnek pislákolni, világítani a hála, a szeretet és az Úr munkája, Igéi nyomán gazdagodó lélek fényei. **S lehet tökéletes karácsonyunk,**

ami túlmutat a földi nézőpontra Isten kegyelméből, szeretetéből Jézus által, s bera gyoghatják életünket a karácsony fényei.

Elek István presbiter

IMMANUEL

„Mindez pedig azért történt,
hogy beteljesedjék,
amit az Úr mondott.”
(Máté 1,22)

Ködbe burkolódzik a téli táj.
Az őszi pazar színei megfakultak már.
Az erdő összes fája fehér ruhára vár.

A hajnal lustán ébred.
Nap! Hol bujkál reménylett fényed?
Dunnafehé mögül mikor bújsz ki már?

Halk énekszó ébred fel a szívben:
Jövel, jövel Immanuel!
Ó, áldott ó, áldott eljövete!

Téged áhít a keresztyén világ,
Isten szent Fiát, Megváltó Krisztusát:
méltón ünnepelni földre jötte napját!

Nem olcsó, bazári csillogásra vágynak,
örök-mécses éltedet óhajtkák,
hogy megvilágosodjon e bűn-sötét világ!

A karácsony-várók e napot sóvárogják!
Aki hisz és szívébe zárja Jézus áldozatát,
az egykor fehérbe öltözhet, mint télen a fák.

Móray Inke

Presbiteri csendesnap

Több mint két évtizedes hagyomány, hogy advent előtti utolsó szombaton Főtra látogatnak egyházmegyénk gyülekezeteinek presbiteri. Áldott alkalom ez, mikor szolgáló testvérek összegyűlnek Isten Igéje körül, kutatva, mi Isten akarata a szolgálatukra nézve. Régen látott ismerősök üdvözlnek egymást, vagy éppen új ismeretségek kötnek. De ne szaladjunk ennyire előre, mert ez a szombati csendesnap nem szombaton kezdődött.

Fürge lábak, szorgos kezek és vendégszere tettel teli szívek gyülekeztek péntek délután a gyülekezeti ház alagsorában.

Mintegy ötven fő, akiket **Isten arra indított, hogy ezzel a másokért végzett szolgálattal fejezzék ki szeretetüket a testvérek felé és engedelmességüket Isten felé**, aki a vendégszeretetet és egymás iránti szeretetet nem lehetőségként, választható cselekedetként javasolja, hanem annak megélését parancsba adta, annak jeléül, hogy a tanítványai vagyunk. Öröm megtapasztalni, hogy a gyülekezetünkben minden tevékenység Isten jelenlétével történik. Egy ennyire hétköznapi esemény, mint egy vendégség gyakorlati előkészítése, is Isten Igéjével kezdődik. Mert fontos tudni, hogy kinek a kedvéért is végezzük a munkát. És a főtí testvérek tudják, hogy nem a mellettük segítő elismeréséért, nem a testvér köszönetéért, **nem emberi vállveregetésért szolgálunk, hanem Isten iránti hálából.**

Isten Igéje kapcsolja össze ezt a pénteket a szombattal.

A szombati nap témája ugyanis az „Élő Ige évében” ez volt: Hogyan válik a Szentírás

Élő Igévé a gyülekezeti gyakorlatban?

A nyitó áhítaton Márkus Máté Fót-Kisalag-Mogyoródi lelkipásztor hirdette az Igét. Az Isten Igéjére szomjas hallgatóság átérezhette Dávid évtizedeken át tartó szenvedését, nélkülözését és üldöztetését. Azt az időszakot, amit Isten tudatosan várákozással töltött meg, hogy a végtelennek tűnő várákozás közben felszínre bukkanjon a mindvégig Dávid szívében lappangó bizalmatlanság. Az a bizalmatlanság, aminek ki kell derülnie ahhoz, hogy valóban tiszta bizalom épüljön Dávid és Isten között. Így használja ezt az embert átforgató eszközt ma is a mi Urunk.

Megvárákoztat, hogy kiderüljön mennyire bízunk benne valójában. És amikor a bizalmunk meginog vagy elfogy, és kibuggyan a bizalmatlanság, akkor tud kitisztulni a szívünk. Így tisztítja meg Isten az övéinek a szívét. Nem baj, ha a várákozásban elbizonytalanodunk. Nem baj. Derüljön csak ki, mert akkor tisztul a szívünk. Így munkálkodik bennünk Isten.

Ekkor a hívő ember megerősítheti magát Istenben, és megkérdesheti Őt az akaratáról. Dávid is Istent kérdezi elbizonytalanodásában, hogy mit tegyen. **Mert azt akarja, amit Isten akar, és nem akarja, amit Isten nem akar. Ha alázatos szívvel, Isten akaratát elfogadó lelkülettel olvassuk az Igét, akkor az élővé lesz a számunkra.** Akkor Isten az Ő Igéjével vezetni fogja az embert. És akkor a bizalmatlanság a szívünkben elkezd kitisztulni.

Fontos üzenet kaptunk Istenről és a munkájáról, sokaknak lett személyessé a hirdetett Ige.

A szót dr. Czentnár Simon, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának adjunktusa vette át.

Előadásának címe a nap témája volt: Hogyan válik a Szentírás Élő Igévé a gyülekezeti gyakorlatban?

Megvizsgáltuk, hogy mit mond Isten az Igéről a Bibliában. Hogy miként mutatja be számunkra saját szavát. Gyenge embereken keresztül hogyan fogalmazza meg üzenetét, hogy a mi töredékes értelmünk is megértse a nekünk szóló üzenetet. Azt az üzenetet, aminek az ereje és hatása nem embereken múlik. Mert **Isten Igéje élő és ható és hatalmas.**

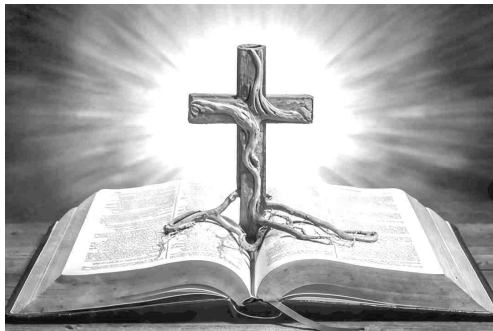
És ez az Élő Ige hogyan válik gyakorlattá a gyülekezeti életben?

Hát úgy, hogy ez **szól a gyülekezetünkben.** Hogy **olvassuk és tanulmányozzuk.**

Az Igéből fakadó hitet pedig **közösségben éljük meg.**

Erre csodálatos példa, hogy az egész csendesnap megkezdése előtt, mielőtt egyetlen csipetkét megformáztunk volna, mielőtt egyetlen krumplit meghámoztunk volna, meghallgattuk, mit mond nekünk a mi Urunk, Istenünk. Így válik Élővé Isten Igéje, hogy az szól az istentiszteleteinken, a bibliaórákon, mindenféle kiscsoportos alkalmainkon, még egy ennyire hétköznapi eseményen is, mint egy csendesnap előkészítő estéje.

Így szóljon mindannyiunk életében Isten

Igéje, és hallgassuk meg a csendesnap hanganyagát gyülekezetünk honlapján, akár olyan hétköznapi események alkalmával, mint a főzés, barkácsolás, futás, autóvezetés.

Nincs jobb alkalom az Ige hallgatására a MOSTnál. Áldás, békesség!

Asztalos Ferenc

Evangelizáció

„Bízzál Jézusban, add Neki minden hitedet!

Ő azt akarja legyen mindig béke, szeretet.

*Bízzál benne, kövesd Őt és halld meg szavát,
mert nincsen Nála őszintébb barát!*

Hozzá bármikor mehetsz,

tőle bárki is lehetsz,

Ő mindig figyel rád,

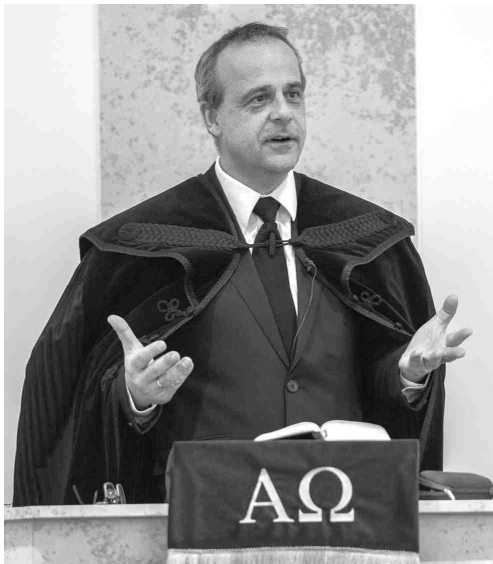
mert nincsen Nála őszintébb barát!”

Ez a különleges dallamú ének volt az őszi evangelizációs hetünk főéneke, amelyet az Erdőkertesi Református Gyülekezet lelkésze, Gergely Ferenc Barnabás nagytiszteletű úr hozott nekünk, és ezenkívül még nagyon sok értékes gondolattal, saját történetekkel is megajándékozott bennünket.

Az első alkalommal vasárnap délelőtt találkozhattunk vele és az Igével, amelyet rajta keresztül küldött nekünk a mi Urunk, amely Pál apostol Rómaiakhoz szóló levelében van megírva, a 10. fejezet 17. versében:

„A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által.”

Van egy szó, amely sok mindenen át tud segíteni minket. Sok nehézségen átvész,

minden bukásból felállít, ez a szó a SZERETLEK. Életünk üres enélkül. Próbálhatjuk többféleképpen feltölteni ezt az ürességet: szerelemmel, szabadsággal, de csak Isten tudja ezt feltölteni valójában. **Isten szeretet.** A bűnessel elszakadtunk Istentől, de Jézuson keresztül visszajuthatunk az agapé szeretethez.

A hit hallásból van, és gyakran van, hogy halljuk, de nem értjük meg Krisztus beszédét, vagy nem értünk vele egyet, vagy nem marad meg bennünk.

Sokan ismerjük az evangéliumot, de érezzük az erejét? Erre csak saját magunk tudjuk megadni a választ!

A második alkalommal hétfőn este találkoztunk. Máté evangéliumának 8. fejezetéből a 8. vers így hangzott:

„Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak EGY SZÓT SZÓLJ, és meggyógyul a szolgám.”

A kapernaumi százados hite volt előttünk példa. Ő hitt Jézus egyetlen szavának gyógyító erejében. Mivel elvesztettük Istent, keressük Őt. **Ő is keres minket Jézuson keresztül.** Vannak helyzetek, amikor az imák nem hallgattatnak meg, de Isten kap-

csolatra vágyik velünk, és ott van velünk.

Aztán van, hogy az ima meghallgattatik, megtörténik a csoda, gyógyulás történik, de az ember már nem tulajdonítja Istennek, csak saját magának vagy az orvosoknak. **Számodra van erő az evangéliumban? Hiszel?**

Amikor jönnek az életben a próbák, kéred Isten segítségét? Át tudod Neki adni a terheidet? Nem az számít, amit átélünk, hanem az, ahogyan.

A harmadik alkalommal egy az egyben voltunk. János evangéliumának 15. részéből a 4. vers a következő volt:

„Maradjatok énbenem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbenem.”

Alapvetően nem vagyunk Krisztusban. Úgy születünk meg, hogy Rajta kívül vagyunk. Ha Jézussal egy az egyben szeretnénk lenni, akkor be kell oltakoznunk a szőlőtőbe. Akkor tudunk majd gyümölcsöt teremni, ha szőlővesszőként élünk Jézussal egy az egyben. Tőle kapjuk az éltető nedvet, az élő vizet. Jézustól felüdül az életünk, képesek vagyunk imádkozni ellenségeinkért és szeretni felebarátunkat. **Nélküle lehetetlen Istennek tetsző életet élni.**

A negyedik, egyben záró estén egytől egyig lehetőséget kaptunk arra, hogy végleg elköteleződjünk Jézus mellett tanúiként. Apostolok cselekedetei 1. fejezet 8. vers:

„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.”

Nekem ez volt a leghangsúlyosabb alkalom, mert az elmúlt másfél évben ez az Ige lett a vezérigém. Ez az Ige azt jelenti, hogy már nemcsak Jézus követői lehetünk, hanem a munkásai, az Ő létezésének a tanúi is, és erőt kaphatunk a Szentlélek által ehhez a munkához, az evangélium terjesztéséhez, ahhoz, hogy **ha mi már eljutottunk a keresztség, segítsünk másokat is abban, hogy eljussanak oda.**

Mozduljon a kezünk, mozduljon a lábunk!
Váljunk áldássá mások számára!

Vegyük észre a nyomorultat az utunk szélén,
nézzünk rá! Lépünk oda hozzá! Segítsünk
neki! Szólítsuk meg! Fogadjuk be! Adjunk
neki! Még akkor is, ha kényelmetlen vagy
kellemetlen nekünk. Sokszor ki kell majd
lépnünk a komfortzónánkból. Nekünk egész
héten dolgozunk van! Továbbadni a szeretetet,
amit mi is kaptunk ingyen kegyelemből.

Ellenben erőt kapunk a szolgálathoz, ha
Jézust követjük, ha engedelmeskedünk Neki.
Ez nem lesz mindig kényelmes és kellemes,
de a tanúi lehetünk Jézusnak és az Ő jelen-
létének ebben a világban.

Balogh Judit

Isten akarata

Sok évvel ezelőtt, amikor átadtam életemet
az Úr Jézusnak, elkezdődött a hívó életem
harca a világ ellenében, a gonosszal szem-
ben, de leginkább önmagammal. Ebben a
küzdelemben esélytelen lennék egyedül.
Isten az, akinél megnyugszik a lelkem. Jézus
a köszikla, akire épül az életem, akiben gyö-
kerezem, aki táplál az Ő Igéjével, aki éltet az
Ő Szent Lelke által. **Az évek során kibonta-
kozott előttem az, hogy Istennek nem csu-
pán az a célja az emberrel, hogy meg-
mentse a kárhózzától, hanem az is, hogy Neki
odaszentelt életet éljen
már itt e világon.**

„Szeresd az Urat, a te
Istenedet teljes szívedből,
teljes lelkedből és teljes
elmédből. Ez az első és a
nagy parancsolat.” (Mt.
22,37-38) Ha felismerem,
hogy Isten a Teremtőm, aki
mindent tud rólam, és tu-
dom, hogy a javamat akar-
ja, tökéletes terve van az
életemre nézve, akkor ke-
resem, kutatom az Ő akara-

tát, bízom az Ő bölcsességében és engedel-
mesen teszem azt, amire hív. Visszatekintve
látom, milyen türelemmel terelgetett és vezet
még ma is. Beiratkoztam az Ő iskolájába és
lassan tanultam. Sokszor viselkedtem Jónás
módjára, indultam másfelé, mint amit Isten
mondott, vagy toporogtam egyhelyben. Isten
leleplezett önmagam előtt, rá kellett jönnöm
a magam bűnös voltára. Megtértem először,
és utána számtalanszor, egyfolytában szüksé-
gem van a bűnből való megtérésre, mert erre
hajlik a természetem. Mindig szükségem van
az Úr kegyelmére, de az Ő Lelke által már
vágyom nem tenni a rosszat, hanem tenni a
jót. Szükségem van arra, hogy megvizsgál-
jon az Úr, az Ő tükrében meglássam a fonák-
ságaimat. **Az Úr nem akar abban az álla-
potban hagyni, ha fáj is mindaz, amit fel-
fed előttem, biztos lehetek abban, hogy
azért teszi, hogy megszabadítson, meggyó-
gítson.** Formál az Úr a maga képére. Ő
engedelmes volt az Atyának, és ez az enge-
delmessége példa előttem. Isten Szentlelke
hitet ébresztett bennem, és mikor megláttam
Jézus áldozatát, az hálaára indított. Ez az oka
annak, hogy én Hozzá tartozom.

„Mindenkör örüljete, szüntelenül imádkoz-
zatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az
Isten akarata Jézus Krisztus által a ti java-
tokra.” (1Thessz 5,16-18)

Egyedül Isten adhatja meg azt a mindenkifelett való örömet, amely a legnehezebb helyzetben is megtapasztalható. Az Istennel való közösség feltétele pedig a kapcsolat az Ige és imádság által. Az imádságra is a Szentlélek tanított nagy kitartással. Eleinte nehezen ment, nem tartottam rendszeresen csendességet, mert vagy értelmetlen dolgokkal foglalkoztam, vagy a körülmények nem voltak megfelelőek. Márta és Mária konfliktusa sokszor előjött az életemben, pedig Jézus világosan megmondta, *„Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle.”* (Lk 10,42) Odakuporodni Jézus lábához és figyelni Rá, **fokozatosan ráéreztem az Úrral való együttlét örömére.** Akkor már a körülményeket úgy alakítottam én is, de az Úr is, hogy ne legyen akadály.

A másik nagy felismerés, amire az Úr tanított, az a másik ember és a közösség fontossága volt. *„Szeresd felebarátodat, mint magadat.”* (Mt 22,39) Először a Baba-mama körben folytatott beszélgetésekben, aztán a bizonyosságtételek kapcsán, később a női órán bontakozott ki előttem, hogy Isten milyen csodálatosan tud munkálkodni az emberek életében. **Megtapasztaltam a közös imádság erejét, az imacsoportban pedig az Úr még inkább megnyitotta szívemet, mások gondját is hordozhattam, a magamét is megoszthattam. Az Úrral vitt teher könnyebb.** Isten dicsőítése pedig megtanított arra, hogy milyen pillanatok alatt ki lehet jönni a csüggedt állapotból.

Vágytam arra, hogy a gyülekezetben ne csak felszínes kapcsolataim legyenek, hanem ismerjek meg minél több embert és tartsuk számon egymást, hiszen egy család vagyunk. Amint az Úr előtt megfogalmazódott bennem ez a gondolat, már jött is a lehetőség. Könyvklub indult, és ennek híre felkeltette az érdeklődésemet, de szkeptikus voltam magammal szemben, mert a hajszolt hétköznapijaimban nem láttam esélyt arra, hogy könyveket olvassak és újabb alkalmakra eljárjak. Az Úr mégis odavitt Sziráki

Barbihoz, akinek az elhívása volt ennek a foglalkozásnak az elindítása. Barbi kedves biztatására csatlakoztam, és hálás vagyok ezért, mert nagyon megáldotta az Úr. Az ott olvasott könyvekből, **a meghitt beszélgetések által olyan lelki táplálékot kapunk, amely mindannyiunkat épít, közösséggé formálódunk, elmélyült testvéri kapcsolatok szövődnek.**

A szolgálat gondolata is a szívembe került. A Lélek szólt, én mentem, örömmel jártam az Úr megbízatásában. Tavaly tavasszal tiszteletes asszonyunk, Sebestyén Julianna, szólt, hogy elé vitt az Úr, mit szólnék egy lelkigondozói posztgraduális képzéshez. Megilletődtem. Gondolkodtam, az Úr elé vittem. Kétségeim főleg az önbizalmam hiányából fakadtak: ki vagyok én, hogy ilyet vállalhatnék? Hogyan fogom megoldani egyéb teendőim mellett? Emlékszem, hogy a válasz az Úrtól elég egyértelmű volt: *„Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat.”* (2Kor 9,6)

Én nem akartam szűkmarkú lenni az én Teremtőmmel, pláne, hogy tudtam, Ő az, aki a vetőmagot adja. Kissé pirulva az első reakcióm miatt, de teljes odaadással tudtam mondani, hogy persze, hogy vállalom a korábban lehetetlennek látszó küldetést. Az volt bennem, hogy ha a magam ereje kevés is, de az Úré nem az. Ő már akkor lelkesített, indított, nyugtatott, hiszen csak tovább kellett olvasnom: *„Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségességgel rendelkeztek, és bőségben éljétek minden jó cselekedetre.”* (2Kor 9,8) Nincs jogom magamban kételkedni, ha az Úr hív, egyedül az Ő kegyelmében bízhatok, hisz Ő az, aki *„magot ad a magvetőnek, és eledelül kenyeret, megadja és megsokasítja vetőmagokat, és megszorítja 'igazságokat gyümölcsét'.”* (2Kor 9,10) Az Úr ígérete *„Mert ennek a szolgálatnak az ellátása nemcsak a szentek szükségleteit elégíti ki, hanem soka-*

kat hálaadásra is indít az Isten iránt.” (2Kor 9,12) Minden vágyam az, hogy ez valóra váljon! Túlsordult Isten szeretete irányomban, nem volt kérdés, hogy jókedvűen neki-vágjak ennek a képzésnek.

Csak most, e sorok leírásakor tudatosult bennem, hogy az ígélet már akkor is többes számban hangzott. **Isten nem egyedül indított, társat adott a tanulásban, a küzdelemben.** Sziráki Barbi személyében Isten egy olyan lelki testvért adott, akiért mindig hálás leszek! Arról is tudok, hogy egy időben többen is tanultunk valamilyen vonalon, mert az Úr közösségben gondolkodik, biztosan csodálatos terve van ezzel is.

2023 szeptemberében együtt kezdtük a tanulást Barbival a Sola Scriptura Teológiai Főiskolán, bibliai lelkigondozó szakon. Életem gyönyörűsége, néha gyötrelmes időszak volt ez, mert bár havonta egy alkalommal kellett Biatorbágyra mennünk, nagyon sok volt a tanulnivalónk. Együtt sírtunk és nevetünk, tanultunk, konzultáltunk, egészen összeecsiszolt minket az Úr. Ha valamelyikünk elgyengült, a másik támogatta, és fordítva, bíztattuk egymást. Mindvégig velünk volt az Úr, megmutatta tanáraink személyében, hogy milyen kitartóvá, elkötelezetté tudja tenni azokat, akik Neki szentelik az életüket. Bete-kintést kaptunk más felekezetek gondolkodásából, megerősítve minket a református hitünk szerint valókbán.

Az Úr tanított a rossz időbeosztásomon felülkerekedni, minden a helyére került, vagy éppen háttérbe, hisz a nap csak huszonnégy órából állt. Megtanított arra, hogy túllépjek a kényelmemen, küzdjek azért, amit kitűzött

elém. Arra is rájöttem, hogy **a kísértések mindig jönnek, az Úr erejére van szükségem, hogy megálljak, és Ő emel fel, ha mégis elbukok.** Hálás vagyok a férjemnek, gyermekeimnek, anyukámnak, a családtagaimnak, barátaimnak, mert bizony rájuk is kevesebb idő jutott, de ennek ellenére támogattak, segítettek.

Az Úrtól kaptam a szakdolgozatom témáját is, hogy a védőnői hivatásomban miként

gyakorolhatom a lelkigondozást. Ott volt velem a vizsgám napján is, s már reggel bátorított azzal, hogy „nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Tim 1,7) Valóban felemelő, ünnepélyes beszélgetéssé alakult a számadás. A lelkigondozás útján elindultam, életem végéig tanulni fogok, tanít az Úr.

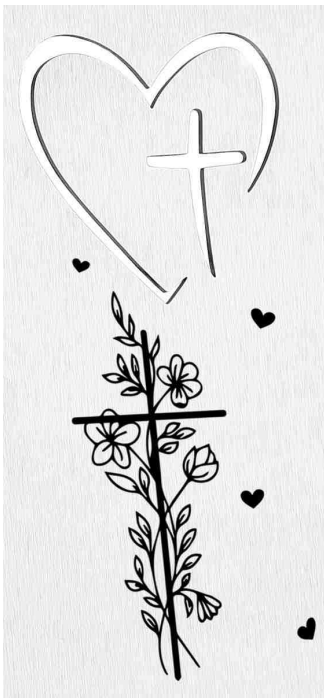
Kikerültem a társadalmi életből egy időre, de közben mégis kaptam egy új társaságot. Szinte napra pontosan a tanulásra való elhívással jött a kérés egy házicsoporthoz megalakítására. Jézus hozta össze az embereket, mindenkiért hálás vagyok, aki az elindításban részt vett, vagy tagja a mai napig a csoportnak. Amit

az Úr eltervez, azon áldás van, ezt tapasztaljuk mindig, amikor összejövünk az Ő nevében. **Jézussal, egymás által épülünk lelki házzá.**

Isten formál, célt ad, készít a magam és a mások életével kapcsolatban, jósága valóban bőven árad ki rám. Pál apostollal mondhatom: „Hála legyen az Istennek kimondhatatlan ajándékáért!” (2Kor 9,15)

Szeretnék az Ő dicsőségére élni és szolgálni! Ámen.

Tasiné Lányi Annamária

Anyakönyvi híreink 2024. november 5-ig

Esküvők – A következő párok kértek áldást házasságkötésükre:

Tóth Krisztián és Baranyi Gabriella	2024. április 20.
Elek Ádám István és Bolfán Janka	2024. május 18.
Hosseini Seyed Mohammad és Fáb Fanni Zsófia	2024. május 18.
Sáli Alex és Józsa Eszter	2024. július 06.
Volf András és Matyó Dóra	2024. augusztus 10.
Albert Zoltán és Csutorás Martina Edina	2024. augusztus 16.
Papp Gergely és Timár Vivien Dzszenifer	2024. szeptember 07.
Révész Ákos és Lészakai Lili	2024. november 23.

Keresztelők – Osztozunk a gyermekáldást kapott családok örömeiben:

Trencsényi Ábel, Trencsényi Panka,	
dr. Trencsényi György és dr. Trencsényi Krempf Petra gyermekei	2024. február 04.
Kató Kolos, Kató Kinga, Kató László és Kató Enikő gyermekei	2024. március 03.
Badó Hanna, Badó Sándor és Badó Hanna gyermeke	2024. március 10.
Stomp Rozália, Stomp László és Stomp-Horváth Orsolya gyermeke	2024. április 07.
Kardos Laura és Soma, Kardos Máté Tibor és Egyed Szilvia gyermekei	2024. április 28.
Dalmadi Márk Péter,	
Dalmadi István Péter és Dalmadi-Papp Renáta gyermeke	2024. május 05.
Rada Dániel, Rada Csaba és Rada-Mezei Anita gyermeke	2024. június 02.
Gyatyel Liza, Gyatyel György és Gyatyel-Antal Réka gyermeke	2024. június 16.
Királyi Ákos, Királyi Ferenc és Királyi Katalin gyermeke	2024. július 14.
Tóth-Harsányi Antal, Tóth-Harsányi Liliána, Tóth-Harsányi Hajnal Mirjam,	
Tóth Gábor és Harsányi Mercedesz Zsófia gyermekei	2024. augusztus 04.
Weisenburger Sándor Zoltán, Weisenburger Janka Julianna,	
Weisenburger Gábor Attila és Weisenburgerné Szabó Tamara gyermekei	2024. augusztus 11.
Komjáti Dorka, Komjáti Zsolt és Komjatiné Kocsis Edina gyermeke	2024. szeptember 01.
Szedér András, Szedér Zoltán és Szedér Fruzsina gyermeke	2024. szeptember 22.
Kovács Eliza, Kovács Péter és Kovács-Koller Dóra gyermeke	2024. szeptember 29.

Felnőttkereszttség:

Somodi Karolina Borbála	2024. július 11.
Koller Dóra	2024. szeptember 29.
Menártovics Renáta	2024. szeptember 29.
Horváth Roland	2024. november 16.

Konfirmálók – Fiataljaink konfirmációja:

Bikfalvi Hanga, Hajnal Marcell, Horváth Bence Miklós, Kovács Maja, Köpe Jázmin Panka, Körösi Soma, Kruppi Mátyás, Nagy Boglárka Bianka, Simon Csenge Hargita, Sipos Vince Noel, Szabó Zsófia Brigitta, Szénási Bence, Szöllösi Szonja Léna, Takács Franciska, Tivadari Levente János, Vincze Arnold, Vízkeleti Dániel

Felnőtt konfirmálók:

Somodi Karolina Borbála

Imádkozzunk lelki épülésért mindannyiuk szívében!

Temetések – Az Úr vigasztalását kérjük a megszomorodott szívűeknek:

<i>Elhunyt testvérünk</i>	<i>Lakcíme</i>	<i>Halálának ideje</i>
Fehér Gáborné (67)	Fót, Hargita u. 5/A	2023. november 28.
Gelányi Géza Zsigmond (74)	Fót, Móricz Zs. u. 48.	2023. december 08.
Kotán Mária (75)	Fót, Szőlőskert u. 19.	2023. december 17.
Kurucz Zoltánné (95)	Fót, Szent Imre u. 27.	2023. december 23.
Dávid László (66)	Fót, Alberti B. u. 13.	2024. január 15.
Kristóf József (78)	Fót, József A. u. 50.	2024. január 19.
Nyíri Lászlóné (77)	Budapest, XV., Páskomliget u. 56.	2024. január 20.
Turai Jánosné (83)	Budapest IV., Olajág Otthon	2024. január 22.
Rác Jánosné (85)	Budapest XIV., Kacsóh P. út 123.	2024. január 23.
Csernák Miklós (74)	Fót, Györffy u. 4.	2024. január 24.
Farkas Tamás (58)	Fót, Kossuth L. u. 41.	2024. február 11.
Balog János (76)	Fót, Dózsa Gy. u. 6.	2024. február 18.
Lissai József (71)	Fót, Kiss J. u. 10.	2024. február 18.
Papp Gyuláné (89)	Dunakeszi, Barátság u. 30. V/33.	2024. február 20.
Miklós Ödön Lászlóné (84)	Fót, Semmelweis I. u. 8.	2024. február 26.
Fehér István (80)	Fót, Eöri B. u. 8.	2024. március 01.
Szabó Roland (34)	Fót, Széchenyi I. u. 9.	2024. március 02.
Spiller Györgyné (76)	Dunakeszi, Bocskai u. 39/A	2024. március 18.
Imre Gyula (65)	Fót, Deák F. u. 12.	2024. május 04.
Petrik Ákos (62)	Fót, Alberti B. u. 5.	2024. június 06.
Gelányi József (54)	Fót, Hargita u. 13.	2024. június 13.
Kocsis Pálné (73)	Fót, Eöri B. u. 72.	2024. június 21.
Kalmár Zsolt (54)	Fót, Vörösmarty M. u. 39.	2024. július 15.
Bene Gyula (89)	Fót, Tanács J. u. 34.	2024. július 21.
Madarász János (93)	Fót, Tessedik S. u. 8.	2024. július 27.
Szluha Alfrédné (82)	Fót, Balavásár u. 19.	2024. július 29.
Gombai Jánosné (89)	Fót, Rákóczi F. u. 21.	2024. szeptember 08.
Sandl Julianna (86)	Budapest XV., Drégelyvár u. 33.	2024. szeptember 16.
Kőrösi Zoltán (82)	Dunakeszi, Erkel F. u. 10/A	2024. október 11.
Dávid Andrea (49)	Fót, Ybl M. u. 61.	2024. október 24.
Cselótei Katalin Lidia (74)	Fót, Tanács J. u. 19.	2024. október 26.

Térj vissza!

Nagyon vártam az idei berekfürdői csendeshetet, mert az elmúlt két évben sajnos nem tudtam elmenni a tanulmányaim miatt. 2007-ben itt találtam vissza Istenhez, így számomra egy fontos hely.

Nagyon vágytam Isten közelségére, vágytam arra, hogy beszéljen velem – és beszélt is. Az egyik esti alkalom nagyon mélyen megérintett és lelkem mélyére hatolt: „*Erre így szólt az Úr: Ha megtérsz, megengedem, hogy újból szolgálatomba állj. Ha értékes dolgokat beszélsz értéktelenek helyett, akkor szószólóm lehetsz. Nekik kell hozzád térniük, nem neked hozzájuk.*” (Jer 15,19)

Nem tértem le az újáról, de **eltávolodtam Tőle szépen lassan, szinte észrevétlenül.** Ott volt a napi rutinomban a Biblia olvasása, az imádkozás, de több mindent elhagytam: női óra, női imakör, dicsőítő énekek hallgatása, igehirdetések hallgatása. Bedaráltak a hétköznapiak, a megváltozott életkörülményeim, a tanulmányaim, csak a napi rutin

reggeli csendes félóra maradt meg. Pedig régen úgy kezdtem a napot, hogy dicsőítő énekeket hallgattam, így indultam a munkába, nem hagytam volna ki egy női órát sem, a szerdai imakört...

Mikor ezt az Igét meghallottam, akkor rögtön tudtam, hogy ez nekem szól: **nem töltök elég időt Istennel, nem tanulmányozom az Igéjét, nem beszélgetek Vele annyira intenzíven,** mint régebben. Elhanyagoltam Istenrel való kapcsolatomat, és a tűz is kezdett kialudni a szívemből. És az volt ebben a legborzasztóbb, hogy észre sem vettem. Úgy voltam vele, hogy ott van a reggeli csendesség, imádkozom, néha elmentem női órára is, nincs itt baj. Nem tűnt fel, hogy az Isten iránti tűz kezd elszunnyadni, annyira lefoglaltak a hétköznapiak, a megoldandó problémák, a tennivalók, az iskola, a család. **Nagyon fájt** ezt az Igét hallani és **rájönni, hogy mindenkivel és mindennel is foglalkozom, csak azzal nem, Aki számomra a legfontosabb.**

Nemcsak az Ige első fele szólt, hanem a má-

sodik is: hittanárként vajon mennyire beszélek értékeseket az óráimon? Vajon mennyire van Isten Igéje a középpontban? Min van a fókusz az óráimon? Ezek a kérdések is rám nehezettek és nyomasztottak, mert Isten hívott el erre a feladatra, és én szeretnék jó, hűséges szolgálja lenni. Itt is át kellett gondolnom, hogy mit csinálok én, mi a feladatom az órákon, hol legyen az egyensúly az Ige és a gyerekek problémái között.

Küzdelmes 2-3 hét következett Berekfürdő után, mélyre kerültem lelkileg, mert **bántott és fájt, hogy ennyire hűtlen voltam az Úrhoz.** Soha nem kaptam még ilyen figyelmeztetést, megkérdőjeleződött bennem a hitem, az alkalmasságom a tanításra, és ott volt bennem saját magam vádolása is, hogy tehettem ezt Istennel. **De jó volt megtapasztalni Isten szeretetét, ahogy lenyúlt értem és elkezdett helyreállítani.** Voltak mellettem emberek (férj, lelki testvérek), akik segítettek ebben a nehéz, küzdelmes helyzetben. Most ott tartok, hogy ismét eljárók női órára, imakörre, kocsimban igehirdetéseket, dicsőí-

tő énekeket hallgatok, amikor utazok, és kezd a tűz újraéledni. Ami külön öröm számomra, hogy egy lelki testvéremmel elkezdtük Jeremiás próféta könyvét tanulmányozni, hetente egy fejezetet olvasunk el és beszéljük át, kizárólag csak az Igéről beszélünk.

Jeremiás könyvét tanulmányozva eszembe jutott, hogy hányszor figyelmeztetett Isten, hogy töltsék vele elég időt, ismerjem meg Őt. Én mindig elhatároztam, hogy több időt szánok rá, de ezek csak törekvések, elhatározások maradtak, tettek nélkül... Annyira könnyen el tudjuk Őt hanyagolni, saját magamon tapasztaltam ezt meg. Arra is rájöttem, hogy mennyire fontosak a rétegalkalmak, mert ezek is erőt adnak, töltetkezési lehetőségeket. Ne hagyjuk, hogy minden más eltereljen minket az Úrtól, ez egy állandó harc az életünkben. Szánjunk időt arra, hogy Vele lehessünk! Harcoljunk ezért!

Nagyon hálás vagyok ezért a hétért, nyomot hagyott bennem, és hálás vagyok Istennek, hogy nem hagyta a bennem lévő tüzet kialudni.

Bágy Rita

Szeretethíd

„Munkálkodunk, mert a mi mennyei Atyánk is munkálkodik. Hisszük, hogy Isten mélyen szereti Fótot és a város minden egyes lakóját. Ennek a szeretetnek akarunk ma közösen hidat építeni.”

Akár véget is érhetne a beszámoló ezzel a tömör és lényegre törő megfogalmazással. Azért mégis kifejtem.

Idén is megrendezésre került a Szeretethíd, és a mi gyülekezetünk most is csatlakozott ehhez a programhoz. Évente 15.000 önkéntes vállal szerepet szerte a Kárpát-medencében ezen a megmozduláson, és ahogy az esemény jelmondata hirdeti, lesz felkiáltójellé. Mert erre hívnak a szervezők, hogy legyünk felkiáltójellé, és mutassuk meg, hogy Jézus felénk forduló szeretetéből fakadóan mi is tudunk másokat szeretni.

Fóti csapatunk is szép számmal munkálkodott május 3-án és 4-én, pénteken és szombaton.

Mindkét nap Isten Igéje körül összegyűlve kezdtük a munkát. Több helyszínen változa-

tos feladatokat végeztünk.

A szeretet türelmes, ezért csak jártuk az utcákat a városban, és a városért dolgozva rendületlenül gyűjtöttünk össze rengeteg szemetet.

A szeretet nem gerjed haragra, ezért nem hibáztattuk azokat, akik elcsúfították a buszmegállókát, inkább megtisztítottuk azokat.

A szeretet nem rója fel a rosszat, ezért nem szidtuk azokat, akik összefirkálták a transzformátorállomások falait, inkább újrafestettük azokat.

A szeretet nem irigykedik, ezért nem azt néztük, hogy nekünk miért nem segít senki, hanem inkább egy testvérünk éppen felújítás alatt álló házában a falak felületkezelését végeztük.

A szeretet nem kérkedik, ezért nem hirdettük hangosan, hogy a saját portánkon, a gyülekezetért dolgozva lefestettük és kitisztítottuk az egyik gyülekezeti épület eresztét, valamint lefestettük a templomkert új padjait.

A szeretet nem fuvalkodik fel, ezért nem várunk vállveregetést, miután szép kútházat építettünk a Tágas téren.

A **Szeretetet jóságos**, ezért odafigyeltünk egymásra is, és ebédrel kínáltunk minden jelenlévőt.

Jól látszik tehát, hogy sok helyszínen sok munkát végeztük. Ennél azonban sokkal fontosabb, hogy **tudjuk, a mi mennyei Atyánk is munkálkodik**. A beszámoló elején arról a kártyáról idéztem, amit a munka közben hozzánk forduló főtáknak adtunk üzenetként, reménykedve abban, hogy meg tudjuk mutatni és el tudjuk mondani, hogy Isten értünk munkálkodik. Szeretettel fordul felénk, és csak azt kéri, hogy ezt a példát kövessük. **Annyira szeret minket, hogy emberként eljött a földre**, dolgozott, izzadt. **Más után kijavított dolgokat, és az életét adta értünk**. Jézus olyan példát állított elénk szeretetből, amit hálából meg kell próbálnunk továbbítani. Nem csak egyszer egy évben a Szeretethíd keretein belül, hanem minden nap.

Énekkarral az Őrségben

2024. június 14-16. között kirándulni mentünk a Gárdonyi Zoltán Énekkarral az Őrségbe. Kedves régi kórustársunk költözött oda évekkel ezelőtt a férjével együtt, s most az ő hívásuknak engedve meglátogattuk őket: két gyülekezetben is szolgálhattunk énekünkkel, Óriszentpéteren és Bajánsenyén. A háromnapos kirándulás alkalom volt arra is, hogy a természet szépségeit megtekintsük.

Az odafele vezető úton rögtön át is léptünk Szlovéniába, majd Lendva városát tekintettük meg, ahol megismerkedtünk a város nevezetességeivel, főbb látványosságaival. Lendva fölé a kilátóba is felmentünk, ahonnan egyszerre 4 országra is ráláthattunk. Ez a terület magába öleli Lendva kiemelkedő borvidékét is. Lendva és a Muravidék az első világháború végéig Magyarország része volt. Napjainkra a szlovéniai magyarság központja, a mai napig 4000 magyarjuk él a településen.

Utunkat Dobronak irányába folytattuk, meglátogattuk az Ocean Orchids, avagy az Orchideák és trópusi növények paradicsomát. Késő délutáni órákban értünk szálláshelyünkre, ahol 2, 3, 4, 5 vagy 6 ágyas szobákban foglaltuk el a helyünket. Nagyon jó volt ilyen módon is testvéri közösségben lenni egymással. Este együtt imádkozva fejeztük be a napot a mi hatágyas szobánkban.

Szombaton, a második napunkon délelőtt kirándultunk. Megtekintettük az Őrség és a Göcsej határán fekvő Szentgyörgyvölgy református templomát, a magyarországi festett kazettás mennyezetű református templomok egyik leglátványosabb példáját. Velemérben Magyarország egyik legjelentősebb középkori román stílusú műemlékét, a Szentháromság-templomot néztük meg. A kora gótikus templombelső falait díszítő freskók hazánk legteljesebb épségben fennmaradt középkori falfestményei. A látványosságok

közül nem hagytuk ki Pankasz és Pityerszer településeket sem. Pankaszon az Őrség jelképévé vált pankaszi szoknyás harangláb 1755 óta emelkedik a település legmagasabb dombján. Az őrségi népi építészet jellegzetes építményei közül a pankaszi a legrégibb és leglátványosabb. Pityerszeren pedig a Skanzen látogattuk meg. A Vadása-tónál is tettünk egy rövid sétát. A templomlátogatások alkalmával elénekeltünk egy-egy éneket az idegenvezetők örömeire és Isten dicsőségére. Délután 5 órakor az Őriszentpéteri Református Templomban tartott zenés istentiszteleten énekeltünk, miután meghallgattuk a helyi kórus énekeit. Meghatóan szívünkhöz szóltak a néhánytagú kórus lelkes énekei. Élmeny volt találkozni és beszélgetni velük az ezt követő szeretetvendégségen.

Vasárnap 10 órakor a Bajánsényei Református Templomban istentiszteleten szolgáltunk. Ezután rövid látogatást tettünk – a volt énekes társunk – Simon Attila és Simonné Madary Éva gyönyörű kiskirakosi otthonában.

Lelki táplálékról Sebestyén Győző lelkipásztorunk gondoskodott, hálásan köszönjük! Számomra az jelentette a legtöbbet a három nap során, hogy Isten örömhíréről énekelhet-

tünk több helyen is az Ő dicsőségére, hogy a hétköznapiakból kilépve gondtalanul adhatuk át magunkat az utazás örömeinek, gondoskodtak rólunk étellel, szállással, és a séták közben jókat beszélgettünk egymással. Köszönjük Kovácsné Erzsikének a gondos szervezést, kántorunknak és lelkészünknek a lelki vezetést.

Tóthné Pálir Anna

A tanító bácsi

„Fizessen meg tetteidért az Úr, legyen bőséges jutalmad az Úrtól.” (Ruth 2,12) Az elmúlt hetekben napi Igeként olvashattuk az idézett mondatot. Gondolkodva, imádkozva az olvasottak fölött egy régi emlék is eszembe jutott.

A nyolcvanas évek elején fiatal édesanyaként éltem itt, papnéként az általános iskola közvetlen szomszédságában. Két gyermekünk – ritka különlegességgként – egy tanító bácsi keze alatt kezdte az első osztályt, először kislányunk, majd 4 évvel később a fiunk. Az akkori rend szerint alakult az élet az iskolában. A szülői értekezletek, nyílt nap, fogadónap során feltűnt nekem, hogy a tanító bácsi egyszerű, zárkózott, 40 év körüli kü-

lönleges ember. Nagy szeretettel és igényességgel tanította a kicsiket. A gyerekek csüngtek rajta.

Csodáltam, ahogyan bánt az Úr kicsinyeivel, ahogy tanította, formálta, nevelte őket. Mindezt látva mondtam a férjemnek: szinte biztos vagyok abban, hogy **Isten észreveszi a tanító bácsi nevelési módszereit, és jutalomként megismerheti majd Isten Országát.** Ennek a hogyanját nem tudtam akkor elképzelni, de a bizonyossága bennem volt. Rendszeresen imádkoztunk is ezért.

Nem csalódtam. Megláthattam életében Isten munkáját. Azt a folyamatot, ahogyan **hallhatóvá és érthetővé vált számára Isten Igéje. Élő hitre juthatott.** Komolyan vette az egyik evangelizációra történt meghívásunkat. Akkoriban a tanárok nem járhattak nyilvánosan templomba. Ő úgy jutott el, hogy a kezdést követően titokban felosont az énekari karzat egyik zugába, és ott hallgatta az igehirdetést, amely nagy hatással volt rá. Később az akkor itt szolgáló idős igehirdető fővárosi csoportjához csatlakozott, ahova szintén titokban járhatott.

Éppen befejeződött egy tanév, amikor a tanító bácsi kis búcsú-összejövetelt szervezett az első osztályosoknak, köztük a mi kisfiunknak is. Megvásárolta a finom sütitket, üdítőket, és két nagy szatyorról a kezében éppen a parókia melletti szolgálati lakásához érkezett. Itt a járdán hirtelen megállt és a szatyrokkal együtt a virágok közé esett. A kiérkező orvos megállapította, hogy megállt a szíve örökre.

Mindenkit megdöbbsentett ez a gyors halál. Én sem gondoltam, hogy ilyen hirtelen kell elválnunk tőle. Így vitte haza az Úr élete delén, de valóban célba érhetett. Hálát adtunk életéért, és azért, hogy a munkája nem volt hiábavaló az Úrban. Tanítványai közül ma többen itt élnek és szolgálnak közöttünk. Jó mindezekre évtizedek távolából is hálás szívvel emlékezni, dicsőítve Istent.

Végh Tamásné

Hittantábor

Nagyon vártam az idei tábort, mert jó emlékeim voltak az előző hittantáborról. Jól éreztem magam a csoportomban, mindenkit rég-ről ismerek, ezért könnyen összecsiszolódunk. Minden reggel finomabbnál finomabb, változatos ennivalót kaptunk. Reggeli után mindig a templomba mentünk, ahol énekeket és történeteket tanultunk. Ezután szabadon játszhattunk. A szabadfoglalkozás után mindenki a saját csoportjával a hallott történetet beszélte meg, majd a gyermekvárosi kastélyban ebédeltünk. Ebéd után minden nap kaptunk fagyit! Majd délutánonként missziós történeteket meséltek nekünk. A nap zárásaként kötetlen játékidő volt, majd mentünk haza.

A missziós történetet napról napra mesélték, a szereplőket bemutatva. Engem a történet „Köszív” című része hatott meg. Azért érintett meg, mert elgondolkodtatott.

A táborra visszatekintve: PERFECT volt.

Weisenburger Attila

A bátyám mesélt az előző hittantáborról, így kaptam kedvet én is. Tündi néni csoportjában voltam, sok

régi ovis társammal együtt. Ezért gyorsan egymásra hangolódunk. Meséltek nekünk bibliai és missziós történetet is. Nekem a bibliai történet tetszett jobban. Leginkább az a mondat gondolkodtatott el, hogy: „Ne vétkezz Isten ellen!”. Úgy éreztem, meg kell valljam a bűneimet, amiben Tündi néni segített egy csoportos beszélgetés alkalmával. Jó érzés volt elmondanom, **felszabadító.**

Nagyon szuper volt a tábor, mert sokat tudtunk focizni, játszani.

Weisenburger Sándor

ISTEN SZERET!

Angoltábor

Személyesen, én másodjára vettem részt ebben a táborban. Mindig jó látni azt a lelkesedést, amellyel készülnek az amerikai, illetve a magyar szolgálók egyaránt. Nagy kedvvel érkeznek hozzánk mindig a külföldi vendégek.

Fontos, illetve életszerű témát szoktunk mindig feldolgozni. Idén a „Finish The Race” volt a hetünk mottója. Minden nap ehhez kapcsolódó angol dalokat énekeltünk. Jó volt látni és hallgatni, ahogy mindenki egyaránt Istent dicsőítette.

Ezenkívül napi 4 órában úgynevezett angol órákon vettünk részt, de ezek abszolút színesek és interaktívak voltak.

A szolgálók minden korosztálynak megfelelően adták át Isten üzenetét. A lényege az volt, hogy Isten akármilyen utat is jelöl ki nekünk, akármilyen akadállyal is megnehezítve – azt nekünk meg kell futnunk.

Isten nem véletlenül szabja ki ránk azt az adott utat, hisz tudja, hogy mi meg tudjuk futni, és Ő minden helyzetben megtart

minket.

Én a legidősebb korosztályban voltam, és jó volt azt is átbeszélni hasonló értékrendű emberekkel, hogy merre tart ez a világ, és mennyi kísértéssel találkozhatunk a szürke hétköznapiakban, de **az a jó hír van számunkra, hogy mi tudjuk, hogy van kihez fordulni**, ha nehezebb akadályt kell megfutni.

Megtanultunk örülni, hisz az ember néha a nehézségei közepette megelégedezik a hálaadásról.

Voltak különböző hagyományos angol játékok, amelyeken úgyszintén minden korosztály nagy mosollyal vett részt.

A játékok megalkotásában is nagy szerepet vállaltak az amerikai szolgálók, mindezt örömmel tették még a legnagyobb melegben is.

Én hálás vagyok, hogy ismét részt vehettem ezen a héten, újabb dolgokban tudtam fejlődni, és hálás vagyok azokért, akik tettek azért, hogy ez a tábor megvalósulhasson.

Pfeiffer Nóra

KARÁCSONYI VÁGYAK

Vágyom a szent, régi karácsonyra,
hol nem száguldott autó,
nem működött posta,
mégis égen-földön tudta, kinek kellett:
e napon Isten kegyelme betellett.

Vágyom a szent, régi karácsonyra,
hol nem volt kirakat
ezüstben, aranyban, hogy
mértéked veszítve értékid felfalja,
karácsony szentségét felcseréld tárgyakra.

A Szenteste de más lenne akkor,
ha bűnbánón belátnánk, mit csináltunk abból,
mi szent volt, egyszerű s kegyelemmel teljes,
évezredek telve, mily üres virtus lett.
Nem erről szólt a betlehemi est.

Nyájörző pásztorok a dolgukat tették,
arra figyeltek, kitől tisztük nyerték.
Éjszaka mentek nagy sietve,
rábízták a nyájat s magukat Istenre.
Bátran szolták, amit Betlehemben láttak,
örömhírt hirdettek szerte a világnak.

Vágyom a szent, régi karácsonyra,
hol jászol lehetnék, Jézus fogadója,
szalma lehetnék, melengetője.
Add, Uram, hadd legyek egyszerű bölcsője!
Szent Igéd szívemben forgatva, megtartva,
vágyom e szent, régi karácsonyra!

Móray Inke

Imádkozzunk – az imádság szolgálat és nagy szükség van rá! Vegyük komolyan!

- Isten közösségformáló munkájáért gyülekezeteinkben;
- Urunk minden munkásáért, aki nehézségben van;
- a szeretetintézményekben végzett munkáért, a szolgáltók kitartásáért;
- óvodánk épüléséért-építéséért, az ott nevelkedő gyermekekért és a dolgozókéért;
- az egyházi oktatási intézményekért, az órbottyáni szeretetotthonért;
- a gyülekezet vezetőiért, terheik hordozásáért, a gyermekek között végzett szolgálatért;
- a gyülekezetben végzett ének-zenei szolgálatokért, énekkarunk jövőjéért;
- a kislagi gyülekezet testi-lelki épüléséért;
- egyházunk és egyéni lelki életünk megújulásért, a missziói munkákért;
- Isten megtartó kegyelméért;
- a házaspárokért, a gyermekáldásra vágyókért;
- a gyászolókért, a megkeseredett szívűekért;
- a magyar népért, országunk jövőjéért, vezetőiért;
- a szomszédban zajló háború megszűnéséért.

örömHÍrLap
A Fót-Központi Református
Egyházközség Folyóirata

Felelős szerkesztő:
 Sebestyén Győző lelkipásztor

Cím: 2151 Fót, Károlyi István út 1.
 Tel.: (27) 632 540
 Mob.: (30) 638 4723
 www.fotiref.hu
 hivatal@fotiref.hu

Hivatali ügyintézés: szerdán és pénteken
 de. 8–12h és du. 14–18h között,
 valamint istentiszteletek után.

Következő számunk
 húsvét alkalmából jelenik meg.

*A lapot önkéntes adományokból
 tartjuk fenn.*

FELHÍVÁS!

Amennyiben banki átutalással
 juttat el adományt
 gyülekezetünk számára,
 kérjük, a közlemény rovatban
 tüntesse fel nevét, lakcímét és
 az adomány célját!

Bankszámlaszámunk:
Fót-Központi
Református Egyházközség
66000028 15408631

Állandó alkalmaink

Vasárnap	10:00	Gyülekezeti istentisztelet
	10:00	Gyermek-istentisztelet (4 csoportban: 3-5, 6-8, 9-11, 12-14 évesek)
Szerda	9:00	Bibliaóra
Péntek	16:00	Frissifi
	10:00	Imaóra
	18:00	Reflekt
Minden csütörtökön	9:30	Baba-mama kör
Minden hónap első keddjén	18:30	Férfióra
Minden hónap harmadik péntekén	17:30	Női óra

Énekkari próbák

Szólampróbák keddenként:

szoprán - 18:00	alt - 18:30
tenor - 19:15	basszus - 20:00
Összpróba:	szerda 18:30
Hálaénekkar próbája:	csütörtök 18:00

Különleges alkalmaink

December	20 18:00	Éli Nóra: Lydia c. monodramája
	21. 15:30-20:30	Ifi karácsony
	22. 10:00	Advent 4. vasárnapja
	22. 18:00	Úrvacsorai előkészítő alkalom
	23. 18:00	Úrvacsorai előkészítő alkalom
	24. 16:00	Szenteste a templomudvaron
	25. 10:00	Karácsonyi istentisztelet
	26. 10:00	Karácsonyi istentisztelet
	31. 17:00	Óévi istentisztelet
Január	1. 17:00	Újévi istentisztelet
Március	4-7. 18:00	Úrvacsorai előkészítő alkalmak

Új év

Mit hoz az új év?
 Nincs bennem gond, félelem.
 Szeretnék hálát adni
 mindenért szüntelen,
 és teljes szívvel járni
 szent utadon
 akkor is, ha nem értem,
 miért e fájdalom.

Egyszerűen hiszek és nem tágitok.
 Igéd az enyém marad.
 Boldog titok!

Mit hoz az év? Kegyelmet!
 Újat, sokat!
 Hordoz, segít a célig
 és tisztogat.
 Szánó szerelmed
 újra felém ragyog,
 hisz tudod: kicsiny, gyenge
 gyermek vagyok.

Indulok bizton, bátran.
 Új év fogad.
 Add, hogy szüntelen lássam
 szent arcodat!

Németből fordította:
 Túrmezei Erzsébet